

час держави, які внаслідок ідеологічної, економічної або іншої конфронтації зі світовою державою не увійдуть до її складу будуть поступово визнані сепаратистськими і під військово-економічним тиском будуть поглинені світовою державою (ними можуть стати Росія, Північна Корея, Куба).

Важливо, що елементна база світової держави повинна збігатися з елементною базою національних держав. Тому відбувається поступовий перехід від нині діючих національних систем публічного управління до становлення органічної системи світової влади, що розкладається на чотири складові: недержавну (концептуальну) владу світового громадянського суспільства та світову законодавчу, виконавчу і судову владу.

Влада світового громадянського суспільства у планетарному масштабі проявляє каталітичну функцію і тому сприяє породженню світової держави шляхом поділу державної влади на законодавчу, виконавчу і судову, у ході якого відбувається «підйом» світової недержавної (концептуальної) влади до утворення разом зі світовою державною владою системи саморегуляції планетарного соціального організму, у якому вона відіграє роль зворотного зв'язку, а сама набуває стимулюючого впливу для подальшого розвитку з боку політичної влади за принципом зовнішнього доповнення.

Світова законодавча влада як елемент світової держави вже присутня у організаційному просторі планети. Це викликано тим, що людина як індивідуальний суб'єкт не може протистояти світовій державі в особі організованих державно-владних інститутів. Для цього приватні інтереси теж мають бути згуртованими, інституціонально оформленими та гарантованими. А це означає, що світовій державі, як носію світової державної влади протистоїть «правове громадянське суспільство» як інтегрований носій недержавної світової влади.

Світова виконавча влада виявила себе у формі світового уряду, який може існувати, у формі таємного та легітимного світового уряду. Легітимний світовий уряд формується еволюційним або природним шляхом у ході організаційної взаємодії національних держав і міжнародних організацій, налаштованих на створення позитивних умов для життєдіяльності планетарної спільноти. Нині у якості органів легітимного світового уряду є, за загальною згодою національних країн, така міжнародна установа, як ООН, у структурі якої створено і стало функціонує низка виконавчих структур на кшталт Ради Безпеки ООН, ІЮНІСЕФ, у Європейському контексті до них слід віднести ОБСЄ, військово-політичний союз НАТО та інші установи.

Світова судова влада матеріалізована транснаціональним органом – Міжнародним Судом (МС), що є судовим органом ООН. Він вирішує спори, передані йому добровільно державами, і дає консультативні висновки з правових питань, представлених іншими органами ООН, такими як Генеральна Асамблея або Рада Безпеки.

Світова держава має також низку механізмів реалізації колективних рішень. Світовий банк, який є однією з найбільших у світі організацій, що надають допомогу з метою розвитку, Міжнародний валютний фонд, який надає коротко- й середньострокові кредити при дефіциті платіжного балансу держави тощо.

Таким чином, світова держава проходить у онтогенезі ті самі фази, що пройшли національні держави на початку свого становлення. Україна не може залишатися осторонь світових глобалізаційних процесів, що в подальшому може призвести до створення світової держави. Саме тому, лише всебічний розвиток нашої держави зможе забезпечити її подальше входження до майбутньої світової держави як повноцінної її складової.

Одержано 17.04.2018

УДК 340.0:340.1

Герман Дмитрович СВЕШНІКОВ,

курсант групи Ф2-105 ХНВС

Науковий керівник: доцент кафедри теорії та історії держави і права

факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Каленіченко Л. І.

ПОЗИТИВНА ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ

Людина, чуючи про юридичну відповідальність, зазвичай одразу думає про покарання, що в юридичній науці визначається як ретроспективна відповідальність, негативна юридична відповідальність. Однак, відповідальність може бути і перспективною, позитивною.

Зміст та сутність перспективної, позитивної відповідальності тісно пов'язаний із: сумлінним виконанням людиною своїх обов'язків перед громадянським суспільством, колективом людей, окремою особою тощо. Позитивну відповідальність у юридичній літературі визначають по-різному, як-от: активна відповідальність, статусна чи статутна відповідальність, перспективна відповідальність, добровільна відповідальність тощо. Кожен з науковців трактує позитивну юридичну відповідальність по-своєму. Так, деякі вчені-правознавці вважають, що поняття позитивної відповідальності є призвою різних обов'язків людини. Наприклад, А. М. Шульга стверджує, що позитивна відповідальність – це відповідальність «за майбутні дії», яка припускає існування у суб'єкта права відповідного морального обов'язку, передбаченого нормативно-правовим документом, де, приміром, зазначено, що суб'єкт відповідає за стан справ у сфері своєї діяльності. Юридична відповідальність у позитивному аспекті, за думкою С. С. Алексєєва, передбачає суворе, досконало ініціативне виконання своїх обов'язків або осмислення особою власного обов'язку перед суспільством, розуміння в ключі цього обов'язку змісту та значення своїх дій, корегування власних дій з покладеними на неї обов'язками, які впливають із суспільних зв'язків людини.

Інші науковці підкреслюють значення позитивної юридичної відповідальності у «відносинах» або «соціальному зв'язку». Так, М. С. Кельман та О. Г. Мурашин вважають, що у позитивному значенні юридична відповідальність є абсолютним відношенням, яке являє собою добросовісне виконання людиною своїх обов'язків перед громадянським суспільством, правовою державою, колективом людей і окремою людиною. Б. Т. Базилов, визначає позитивну юридичну відповідальність як передбачений правовими нормами соціальний зв'язок особистості і суспільства, юридичне вираження їх об'єктивної залежності, громадянина від держави.

До третьої групи науковців характеризують позитивну юридичну відповідальність як таку, що реалізується у правомірній поведінці або здійснюється через соціально корисне правомірне діяння. Так О. В. Іваненко стверджує, що позитивну юридичну відповідальність доцільно визначати як спосіб закріплення юридичного обов'язку дотримуватися та виконувати вимоги норм права, що реалізується у правомірній поведінці суб'єктів права і схвалюється або заохочується державою.

Таким чином, у юридичній науковій літературі немає єдності у поглядах стосовно сутності та змісту позитивної, перспективної юридичної відповідальності. Одні вчені пов'язують її із категорією обов'язку, інші – з «правовими відносинами», «соціальним зв'язком», існує точка зору, що позитивна, перспективна відповідальність тісно пов'язана із правомірною поведінкою, соціально корисним правомірним діянням. На нашу думку, позитивна юридична відповідальність насамперед характеризується як правові відносини, яким притаманні певні ознаки, такі як: наявність двох суб'єктів (держави і особи, на яку покладений обов'язок), наявність знань, правосвідомості, на основі яких виникає розуміння свого обов'язку. Позитивна юридична відповідальність людини є правовідносинами, в яких добровільно і свідомо реалізуються суб'єктивні права і обов'язки людини та які об'єктивуються у правомірній поведінці.

Одержано 17.04.2018

УДК 173.4+343.621

Дарина Вікторівна ДЕМИДЕНКО,
курсант групи Ф3-103 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри теорії та історії держави і права факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Кріцак І. В.

ЗАБОРОНА АБОРТІВ У СВІТЛІ ЗАХИСТУ ТРАДИЦІЙНИХ ЦІННОСТЕЙ

«Спасемо світ через аборти»

Хіллари Клінтон

Аборт. Для одних це слово лунає як спасіння, а для інших – велика помилка в житті та гріх. Коли жінка починає розмірковувати на тему: «аборт – гріх чи ні», вона рідко замислюється про божественну (безсмертну) сутність людської душі за виключенням людей з релігійним світоглядом, для яких духовні цінності є важливішими за матеріальні, однак часто і вони проявляють слабкість.

В Україні щорічно проводиться близько 300 тис. абортів. Що може бути страшнішим, аніж коли мати вбиває свою дитину. У відповідності до християнської точки зору нове життя починається з моменту зачаття. Сучасна людина позабула також про заповідь: не вбивай. Тільки Бог може давати і відбирати життя, однак сьогодні гріховний світ намагається взяти на себе функції Бога.

Зазвичай під абортom розуміють навмисне припинення вагітності, і це ставить перед суспільством низку проблем медичного, юридичного, соціального, релігійно-етичного характеру.

Протягом історичного розвитку, ставлення суспільства до абортів змінювалось, і складалося під впливом розвитку наукових знань, виходячи з позицій професійного лікарського співтовариства, законодавства, громадянських ініціатив (з одного боку, феміністських рухів, з іншого – рухів в бік збереження життя плоду) і, звичайно, релігійних поглядів. Гіппократ, «батько медицини», говорив, що лікарська справа ніяк несумісна з абортom. Аристотель допускав аборт для контролю народжуваності. В імператорському Стародавньому Римі аборт безперешкодно застосовувався і не був ганьбою. Після зародження християнства переривання вагітності стали ототожнювати з вбивством людини. Дуже жорсткі покарання були в Середні віки. У введеннях німецьких законів «Кароліна» (XVI ст.) у разі аборту покаранням була смертна кара.

Споконвіків штучне переривання вагітності було поза законом. Усі релігійні конфесії забороняли віруючим брати участь у цій процедурі. XX століття легалізувало аборти і звели їх у когорту методик планування родини. Поява в другій половині XX століття, альтернативних засобів, регуляції народжуваності, зміна культурних традицій світового співтовариства загострило питання про моральну оцінку процедури штучного переривання вагітності.

Сесія Ради Європи по біоетиці в грудні 1996 р. ухвалила, що ембріон є людиною вже на 14 день після зачаття. У цей час ще не кожна жінка знає про те, що вона вагітна. Таким чином, з цього моменту офіційна медицина визнала здійснення аборту перериванням людського життя, тобто навмисним вбивством. Однак поки держава не прикладає максимальні зусилля для того, щоб забезпечити ще поки «маленьку людину» її найважливішим правом – правом на життя, на існування, і на народження.

Доктор Натансон якось сказав, що якби лоно матері було прозорим, і мати могла б бачити свою дитину, що розвивається, ні про які аборти не могло б бути і мови. Експеримент, проведений у його клініці, показав, що 9 з 10 жінок, які вирішили зробити аборт, відмовляються від цього наміру, побачивши свою дитину на моніторі УЗІ. Вони почали повною мірою усвідомлювати, що зібралися зробити. Але дуже рідко знаходиться ті, хто допоможе жінці розібратися у суті проблеми.

Давайте згадаємо про те, що вагітність – це не грип, і вона не з'являється з нічого. Статеве життя припускає не лише задоволення і насолоди, але також і відповідальність за можливі наслідки. Кожен, хто любить смачно поїсти, ризикує набрати зайву вагу. Кожна людина, що живе статевим життям, має шанс стати матір'ю або батьком дитини. Тому, якщо люди вважають себе достатньо дорослими, щоб розпочати статеве життя, вони повинні взяти на себе відповідальність за життя майбутньої дитини.

Одержано 17.04.2018

